

1962

9
244

A III. BUDAPESTI TÁNCVERSENY DÖNTŐJÉRŐL

A társasági tánc, a fiatalok egyik legkedveltebb szórakozása nagy szerepet tölthet be az ifjúság nevelésében, a kulturált, izléses szórakozás kialakításában. Ezért rendezte meg az idén is a KISZ Budapesti Bizottsága a *budapesti táncverseny döntőjét*.

A KISZ alapszervek legjobb, legügyesebb táncosai először körzeti, majd kerületi táncversenyen vettek részt, s a legjobb helyezettek a középdöntőben mutatták be tudásukat. Nagyon nehéz volt a sok és szépen táncoló fiatal közül kiválasztani a legjobb, legügyesebb 21 párt, akik végül is a döntőben versenyeztek egymással.

A döntőt június 30-án este az Ybl Miklós téri *Ifjúsági Művelődési Parkban* rendezték meg. Majdnem három-ezer fős közönség, a pontozók és az elnökség előtt öt kötelező (bécsi keringő, tangó, swing, angol keringő, csárdás) és egy szabadon választott táncot (legtöbben a bigint és a csa-csa-csát választották) kellett a versenyzőknek bemutatniuk. Nagyon örvendetes az a fejlődés, színvonal-emelkedés, amit az elmúlt évek hasonló versenyeihez képest itt láttunk. Öröm volt nézni a 21 igen ügyesen és szépen táncoló pár nemes versengését. Először a bécsi keringőt táncolták el a párok — némelyik pár szinte röpült a parketten. Ekkor már biztosak voltunk abban, hogy nem mindennapos verseny szemtanúi leszünk. S valóban, ahogy végigtáncolta minden pár a tangót, s bemutatták a swing kedves, játékos, izléses variációit, több néző megjegyezte: bár minden fiatal így táncolná a modern táncokat. Az angol keringő, melyet több pár nagyon elmélyülten, szinte művészi táncolt, nemcsak szépséget, gyógyörüséget jelentett a nézőknek, hanem izgalmat is, hiszen értékelés után már kezdtek kialakulni a helyezések is. Érdekes, hogy a pontozás eredményét olyanok is nagy buzgalommal jegyezték, akiknek még csak ismerősük sem volt a versenyzők között. A csárdásnál is látszott színvonal-emelkedés. Sokkal többen és sokkal szebben csárdásztak, mint ez előző versenyen, de ezzel még mindig nem lehetünk elégedettek. A táncpedagógusok és versenyző fiatalok most is kevesebbet foglalkoztak a csárdással, mint amennyit e szép tánc megérdemelne. A versenyzők tartalmi és formai szempontból még nem ismerik eléggé a csárdást, s ezért nem tudják olyan stílusosan, élményszerűen bemutatni, mint a többi

táncokat. A legtöbb pár már a lassú csárdás zenéjére is — elsősorban hatásadászt céljából — olyan variációkat, szinte színpadi formát jár, amittől igen hamar kifárad, s a friss csárdást már nem bírta elég dinamikus táncolni. Sürgősen ki kell alakítani a csárdás társasági formáját! A szabadon választott számok közül elsősorban a *bigin*, a *csa-csa-csa* és *samba* nyerte meg a bírók és a közönség tetszését. Az izléses variációk bemutatásán túl itt már a legtehetségesebb táncos párok alkotó munkáját is láthattuk.

A III. budapesti táncverseny döntőjében *Dobozi Éva* újpesti *foдрász* és *Ozsváth József* csepeli *szerelő* megérdemelten lett első. Azért is dicséretet érdemelnek, mert a verseny után is szorgalmasan, minden héten két-három alkalommal lelkesen és fegyvelmeztten gyakorolnak az Egressy Gábor Művelődési Klub táncklubjában.

A döntő többi nyertesei valamilyen különböző táncklubokban készültek a nagy versenyre, s a társasági táncokban igen alapos és komoly felkészülésről tettek tanúbizonyságot. Az első három helyezett pár emléklapokat és aranyérmeket, a többi tán-

cos pár teljesítménye alapján *arany*, *ezüst*, illetve *bronzérmeket* és oklevelet kapott.

A KISZ Budapesti Bizottság a táncversenyt igen jól előkészítette. A középdöntő és a döntő színvonalát nagyban emelte a kitűnő zenekar, Kőrössy János vezetésével, s méltán tapsolt a közönség a műsorban fellépő fiatal művészeknek is.

A táncverseny döntőjének szervezői az elmúlt évek tapasztalatait jól hasznosították, s a remek parkett és egyéb technikai felszerelések, a pontozók kiválasztása gondos, lelkiismeretes előkészítésről tanúsított.

Sajnos, több kerületi KISZ-bizottság még mindig nem látja a társasági táncban meglévő nagy lehetőségeket. *Több helyen egyáltalán nem rendezték meg a kerületi döntőt*, pedig sok fiatal nagyon várta és komolyan készült rá.

Hasznos lenne, ha az 1962—63-as évben megrendezésre kerülő *társastánc bajnokságot* (mely alapszervezeti, helyi, járási, megyei versenyekkel kezdődik), az alapszervezeti, járási, megyei, illetve budapesti kerületi KISZ Bizottságok komolyan segítenék.

KOCSIS GYÖRGY

